

3.

дин ден из прашния път, който водеше край бистрата начупена река и пресичаше широката красива планина, се зададе голям и шумен керван от скъпи коли. Такива големи, удобни, меки и скъпи коли не бяха виждали по този край. Откъде идеха те и накъде отиваха? Кой пътуваше с тях? Керванът спря при Големия извор. Но вместо да си почине и да продължи, керванът остана на нощувка на поляната при извора. От околните къщи се сипнаха мъже и жени, стари и млади, за да гледат това чудо невиждано. Пътниците взеха да смъкват тежки вързопи, да вадят скъпи тъкани и да ги опъват върху зелената трева. Защо, наистина, само за една нощ свалят толкова много багаж? Но когато в средата на поляната забиха високи, тънки, но здрави стълбове и започнаха да опъват палатки, тогава планинците разбраха, че тези хора не спират тук само за една нощ. Докато да се мръкне, около Големия извор беше построено цяло селище.

Слугите и коларите, които откараха конете на паша, се сближиха набързо с бедните овчари и им разказваха, че тук, с този керван е дошъл владетелят на безкрайни земи и морета. Неговите богатства били неизброими, войската му нямала чет, а столицата му била толкова голяма и толкова красива, че с думи не можела да се опише. Само че този богат и силен владетел бил болен. Викал като луд, биел, ругаел, беснеел. Нямало радост и